

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2565 Vol. 14 No. 3 September - December 2022

Received: April 23, 2021

Revised: December 23, 2022

Accepted: December 28, 2022

เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนศรีพฤฒา

Scoring Rubrics of Takraw Skill for Mattayomsuksa 3 Students
of Sripruetta School

นุสบา กลางพิมาย *

วรพงษ์ แยมงามเหลือ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: Nutsaba999@hotmail.com

Nutsaba Klangpimai *

Vorrapong Yamngamluer

The Graduate School, Kasetsart university

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผา ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกศีรษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผา ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่นำเครื่องมือวิจัยไปใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชดำริ จำนวน 36 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) หาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item - objective congruence: IOC) ด้วยวิธีของ Rovinelli and Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน 2) ด้านความเชื่อถือได้ (reliability) โดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) 3) ด้านความเป็นปรนัย (objectivity) โดยใช้ผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน และนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้โดยหาค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน จำนวน 3 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า

1) เกณฑ์การประเมินฯ ทั้ง 4 ทักษะ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00

2) เกณฑ์การประเมินฯ ทั้ง 4 ทักษะ มีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.93 0.96 0.97 และ 0.94 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

3) เกณฑ์การประเมินฯ ทั้ง 4 ทักษะ มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.94 0.92 0.96 และ 0.97ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

4) เกณฑ์การประเมินฯ ทั้ง 4 ทักษะ มีความสอดคล้องกันของผู้ประเมินอยู่ในระดับยอมรับถึงดีมาก สามารถนำไปใช้ในการประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผาได้

คำสำคัญ: เกณฑ์การประเมิน; ทักษะวิชาตะกร้อ

Abstract

The purpose of this research was to construct the scoring rubrics of takraw skill for mattayomsuksa 3 students of Sripruetta school. The scoring rubrics of takraw skill were constructed by researcher including 4 skills as follow; 1) inside foot kick 2) instep kick 3) kneeling 4) heading. The sample group consisted of thirty students who were Mathayomsuksa 3 students at Sri Phruettha School which derived from simple random sampling. The sampling group used by the research tool was 36 Mathayomsuksa 3 students at Ratchadamri School by purposive sampling. Finding the quality of research tools in 3 aspects: 1) content validity, index of item - objective congruence of Rovinelli and Hambleton from five experts 2) reliability by means of repeated testing 3) objectivity using 2 assessors and applied the scoring rubrics of takraw skills by finding the corresponding value of 3 assessors. The results revealed that

1) The scoring rubrics of takraw skill including 4 skills had content validity content accuracy equal to 1.00.

2) The scoring rubrics of takraw skill including 4 skills had the reliability values were 0.93, 0.96, 0.97 and 0.94, respectively, which were at a very good level.

3) The scoring rubrics of takraw skill including 4 skills had the objective values were 0.94, 0.92, 0.96 and 0.97, respectively, which were at a good to very good level.

4) The scoring rubrics of takraw skill including 4 skills were consistent with the assessors at acceptable to very good levels. It can be used to assess Mathayom Suksa 3 students at Sri Phruettha School.

Keywords: Scoring Rubrics; Takraw Skill

บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นการจัดดำเนินการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ผู้สอนได้กำหนดแนวทางไว้ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในมาตรา 6 ที่ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (Office of the National Education Commission, 2017)

ในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ต้องมีการวัดผลและประเมินผลเพราะจะทำให้ผู้เรียน ได้ทราบพัฒนาการของผู้เรียนว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ซึ่ง Pianchob (2018) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาว่า การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา คือการหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้แล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้นมาประเมิน สอดคล้องกับ (Chanchalo, 1999) ได้กล่าวว่า การวัดผลต้องวัดจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวัดในสิ่งที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวัดจะให้ข้อมูลแก่ผู้สอนและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุง แก้ไข กิจกรรมการเรียนการสอน และเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ปัจจุบันการวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในกิจกรรมและสถานการณ์เกือบทุกชนิด ในแง่มุ่งของการศึกษาการวัดผลเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยบอกว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดหรือไม่ การวัดและประเมินผลที่ดีที่ทำให้ครูผู้สอนทราบได้ว่าการเรียนการสอนนั้นๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของครูผู้สอนหรือไม่จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณลักษณะดังนี้ คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อถือได้ มีความเป็นปรนัย มีเกณฑ์เทียบผล และมีค่าชี้แจงที่เป็นมาตรฐาน การวัดและประเมินผลมีความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามาก เพราะจะทำให้ครูทราบผลการสอนของตนเองว่าหลังจากมีการเรียนการสอนแล้วผลที่ได้รับเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้แต่แรกหรือไม่ เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด อันจะเป็นแนวทางเพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น การวัดและประเมินผลในวิชาพลศึกษามีขอบข่ายในการนำมาตัดสินคะแนนอยู่ 4 องค์ประกอบ ด้วยกันคือ 1) พุทธิพิสัย 2) ทักษะพิสัย 3) จิตพิสัย และ 4) สมรรถภาพทางกายพิสัย ซึ่งในด้านทักษะพิสัย เป็นขอบข่ายหนึ่งที่น่ามาตัดสินในการให้คะแนนของวิชาพลศึกษา ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติของผู้เรียนทำให้ การวัดและประเมินผลในด้านทักษะพิสัยนี้เกิดความไม่เที่ยงตรงเมื่อใช้การสังเกตในการให้คะแนน (Jaikaew, 2018) ปัญหาการประเมินค่าด้วยการสังเกตของครูในการวัดและประเมินทักษะที่นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) และมีการใช้ร่วมกับการวัดที่เป็นเชิงอัตนัยโดยใช้การสังเกตขณะเล่นและใช้การประมาณค่าความสามารถในระดับของคะแนนที่แตกต่างกันนั้นทำให้ไม่มีใครทราบถึงความหมายและความแตกต่างของแต่ละระดับคะแนน นอกจากตัวครูผู้สอนเองบางครั้งผู้สอนเองก็อาจยังไม่สามารถแยกแยะระดับคะแนนต่าง ๆ ได้ชัดเจนจึงทำให้การประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าอาจจะมีจุดอ่อนในเรื่องความเป็นปรนัย ความลำเอียงหรือความประทับใจของผู้ประเมิน (Kosa, 2004) ดังนั้นวิธีการที่จะสามารถแยกแยะการประเมินการปฏิบัติทักษะได้อย่างชัดเจนก็คือ เกณฑ์การประเมิน (scoring rubrics) เนื่องจากเกณฑ์การประเมินสามารถแยกแยะ

คุณภาพการปฏิบัติทักษะ ออกเป็นระดับต่าง ๆ ซึ่งแต่ละระดับมีการบรรยายคุณภาพไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้การประเมินทุกครั้งเกิดประสิทธิภาพ ผู้สอนท่านอื่นสามารถนำเกณฑ์ไปใช้ในการประเมินได้ สิ่งที่สำคัญของการประเมินอีกประการหนึ่ง คือ สามารถให้ผลสะท้อนกลับและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในการเรียน (Teekayupuk, 2014)

จากความสำคัญของวิชาพลศึกษาในโรงเรียน การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การประเมิน (scoring rubrics) ผู้วิจัยในฐานะครูพลศึกษาซึ่งรับหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา เพื่อแนวทางในการวัดและประเมินผลในรายวิชาพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา ที่เรียนรายวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23201 ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 281 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา ที่เรียนรายวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23201 ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) กลุ่มตัวอย่างที่นำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้จะเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชดำริ ที่กำลังเรียนวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23104 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ม.3/1 และ ม.3/2 โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) รวมทั้งหมด 36 คน เป็นชาย 22 คน หญิง 14 คน จาก 2 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา ประกอบด้วย 4 รายการ คือ 1) ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน 2) ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า 3) ทักษะการเล่นลูกเข้า 4) ทักษะการเล่นลูกศีรษะ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียด เนื้อหาสาระรายวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23201 ศึกษาการปฏิบัติทักษะตะกร้อ ทฤษฎีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬา จากหนังสือ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ
2. วิเคราะห์องค์ประกอบของทักษะวิชาตะกร้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะ ทักษะย่อย และรายละเอียดของทักษะ
3. ปฐกษณาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ
4. สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อซึ่งประกอบด้วย เกณฑ์การประเมิน 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกศีรษะ
5. นำเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเพื่อตรวจสอบ และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. นำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยวิธี

ของ Rovinelli and Hambleton พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ในทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกศีรษะ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน พิจารณา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

7. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

7.1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดา ที่เรียนรายวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23201 ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling)

7.2 ผู้วิจัยทำการประเมินการปฏิบัติทักษะวิชาตะกร้อ จำนวน 2 ครั้ง (test-retest) ในการประเมินครั้งที่ 1 ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินนักเรียน ครั้งละ 1 คน แต่ละคนจะต้องปฏิบัติทักษะทั้ง 4 รายการ โดยจะมีขั้นตอนการปฏิบัติ คือ ท่าเตรียม การเคลื่อนที่ การสัมผัสลูก การออกแรงส่ง ซึ่งจะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนครบทุกทักษะ

7.3 ผู้วิจัยทำการประเมินครั้งที่ 2 โดยเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ จากการประเมินครั้งแรก และนำผลการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของ pearson product moment correlation coefficient แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirtkendall (1987, as cited in Thiabthong, 2005) พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อในทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า มีค่าเท่ากับ 0.96 ทักษะการเล่นลูกเข้า มีค่าเท่ากับ 0.97 และทักษะการเล่นลูกศีรษะ มีค่าเท่ากับ 0.94 ซึ่งทั้ง 4 ทักษะ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

8. หาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ของเกณฑ์การประเมิน จำนวน 4 ฉบับ คือ ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกเข้า ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า และทักษะการเล่นลูกศีรษะ โดยการหาค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเป็นปรนัย โดยวิธีของ pearson product moment correlation coefficient แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirtkendall (1987, as cited in Thiabthong, 2005) พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ในทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ดี ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า มีค่าเท่ากับ 0.92 อยู่ในเกณฑ์ดี ทักษะการเล่นลูกเข้า มีค่าเท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และทักษะการเล่นลูกศีรษะ มีค่าเท่ากับ 0.97 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

9. นำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย ไปให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาใช้ประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชดำริ ที่เรียนรายวิชาตะกร้อ รหัสวิชา พ 23104 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 36 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

10. นำผลที่ได้จากการนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้ มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้กับผู้เรียน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมดังนี้ ศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ จำนวน 4 รายการ แต่ละรายการ อธิบายสาธิต และทำความเข้าใจระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติให้เข้าใจตรงกัน

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นำไปเพื่อติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับผู้อำนวยการโรงเรียน

2. ชี้แจงขั้นตอน วิธีการทดสอบและแบบประเมินผลการทดสอบโดยละเอียด ให้แก่ ผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน

3. จัดเตรียมลูกตะกร้อจำนวน 2 ลูก นกหวีด สนามตะกร้อและแบบประเมินผลการทดสอบสำหรับการเก็บข้อมูลทั้ง 4 รายการ

4. ดำเนินการประเมินและเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดในแต่ละรายการเพื่อนำผลไปดำเนินการวิเคราะห์การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้ค่าสถิติต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้วิธีของ Rovinelli and Hambleton

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ทักษะ จากการประเมินครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้วิธีของ pearson product moment correlation coefficient

3. การหาค่าความเป็นปรนัยของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ทักษะ จากผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้วิธีของ pearson product moment correlation coefficient

4. การหาค่าความสอดคล้องของผู้ประเมินจำนวน 3 ท่าน จากการนำเกณฑ์การประเมิน ไปใช้โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้วิธีของ pearson product moment correlation coefficient

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผา ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน	1.00
2. ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า	1.00
3. ทักษะการเล่นลูกเข้า	1.00
4. ทักษะการเล่นลูกศรียะ	1.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ทั้ง 4 ทักษะ มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 แสดงว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ

รายการประเมิน	ค่าความเชื่อถือได้
1. ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน	0.93
2. ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า	0.96
3. ทักษะการเล่นลูกเข้า	0.97
4. ทักษะการเล่นลูกศรียะ	0.94

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ในทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน มีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.93 ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า มีค่าเท่ากับ 0.96 ทักษะการเล่นลูกเข้า มีค่าเท่ากับ 0.97 และทักษะการเล่นลูกศรียะ มีค่าเท่ากับ 0.94 ซึ่งทั้ง 4 ทักษะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ตารางที่ 3 ค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ

รายการประเมิน	ค่าความเป็นปรนัย
1. ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน	0.94
2. ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า	0.92
3. ทักษะการเล่นลูกเข้า	0.96
4. ทักษะการเล่นลูกศีรษะ	0.97

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ในทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ดี ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า มีค่าเท่ากับ 0.92 อยู่ในเกณฑ์ดี ทักษะการเล่นลูกเข้า มีค่าเท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และทักษะการเล่นลูกศีรษะ มีค่าเท่ากับ 0.97 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

จากการนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้ พบว่า ค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการนำเกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และ ทักษะการเล่นลูกศีรษะ อยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึงดีมาก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา ตามขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือและได้หาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความเชื่อถือได้ (reliability) ความเป็นปรนัย (objectivity) และการนำเกณฑ์การประเมินไปใช้ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งข้อวิจารณ์ เป็น 2 ตอน ดังนี้

การหาคุณภาพของเกณฑ์การประเมิน

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพฤฒา ทั้ง 4 รายการ ประกอบด้วยทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกศีรษะ โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งใช้วิธีของ Rovinelli and Hambleton พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ทักษะ มีค่าเท่ากับ 1.00 จากค่าดัชนีความสอดคล้องจึงกล่าวได้ว่า เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 รายการ ค่า IOC ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่มีค่าเท่ากับ 1.00 ในทุกทักษะนั้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจึงถือว่านำไปใช้ได้ นั้นแสดงถึงว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้กำหนดคุณลักษณะของทักษะที่ใช้ในการประเมินและแยกระดับอย่างเหมาะสม มีการเรียงเรียงให้เห็นความแตกต่างของแต่ละระดับอย่างชัดเจน การพิจารณาแต่ละระดับเริ่มจากระดับทักษะที่สมบูรณ์ โดยอธิบายการปฏิบัติทักษะอย่างมีรูปธรรม จึงส่งผลให้เกณฑ์การประเมินทักษะวิชา ตะกร้อมีคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง ดังที่ TengkuSulaiman, (2018) ได้กล่าวว่า ไม่ว่าจะเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการใด ๆ มีหลักคิดที่สำคัญอยู่ประการหนึ่งว่า ผู้เชี่ยวชาญที่จะพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ นั้น จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่จะวัดนั้นจริง ๆ จึงจะทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพตามต้องการ นอกจากนี้ Leekitwattana, (2016) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้า IOC มีค่าสูง คือใกล้หรือเท่ากับ 1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงสูง ข้อคำถามที่จะเลือกไว้ใช้ควรมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยสอดคล้องกับ Phutichan, (2004) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีนั้นจะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) เป็นสิ่งที่บ่งถึงความเชื่อดียของแบบทดสอบ การทดสอบแต่ละครั้งผู้ทดสอบต้องใช้เครื่องมือวัดที่สามารถบอกถึงสิ่งที่ต้องการทราบได้หรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผา ทั้ง 4 รายการ ประกอบด้วย ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกตีระยะ โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) พบว่า ค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 รายการ มีค่าเท่ากับ 0.93 0.96 0.97 และ 0.94 ตามลำดับ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall (1987, as cited in Thiabthong, 2005) มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงถึงว่า เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีคุณภาพความเชื่อมั่นที่สามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับ Pattiyathane, (2017) ที่กล่าวไว้ว่า ลักษณะของแบบทดสอบที่นำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มหนึ่งหลายครั้งก็ได้คะแนนคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลงความคงที่ของคะแนนในการวัดแต่ละครั้งก็คือเครื่องมือนี้วัดครั้งใด ๆ ก็ได้ค่าเท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลงผลของการวัดไม่ว่าจะเป็นคะแนนหรืออันดับที่ก็ตามเมื่อวัดได้ผลออกมาแล้วสามารถเชื่อถือได้ในระดับสูง

3. ค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผา ทั้ง 4 รายการ ประกอบด้วย ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกตีระยะ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน 2 คน พบว่า ค่าความเป็นปรนัยของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 รายการ มีค่าเท่ากับ 0.94 0.92 0.96 และ 0.97 ตามลำดับ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall (1987, as cited in Thiabthong, 2005) มีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก สอดคล้องกับ Phutichan, (2004) ที่กล่าวไว้ว่า ความเป็นปรนัยหมายถึง ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคะแนน ที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียง หรือใช้ความคิดของตัวเองในการให้คะแนนสรุปได้ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกตีระยะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีพุดผาได้

การนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อไปใช้

การหาค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อทั้ง 4 รายการ ประกอบด้วย ทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ทักษะการเล่นลูกเข้า และทักษะการเล่นลูกตีระยะ พบว่า

1. ค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน ในท่าเริ่มต้น การเคลื่อนที่ จุดสัมผัสลูก และการส่งแรง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.79-0.97
2. ค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกหลังเท้า ในท่าเริ่มต้น การเคลื่อนที่ จุดสัมผัสลูก และการส่งแรง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.82-0.97
3. ค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกเข้า ในท่าเริ่มต้น การเคลื่อนที่ จุดสัมผัสลูก และการส่งแรง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.79-0.97
4. ค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน ในการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นลูกตีระยะ ในท่าเริ่มต้น การเคลื่อนที่ จุดสัมผัสลูก และการส่งแรง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.86-0.97 จากการนำเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 รายการ ไปใช้พบว่า รายละเอียดของเกณฑ์การประเมินในแต่ละทักษะ ไม่มีปัญหาในการนำไปใช้ เพราะในแต่ละรายการประเมินได้กำหนดรายละเอียดของแต่ละทักษะ โดยการให้คะแนนนี้มีการแสดงรายละเอียดของแต่ละลักษณะว่าจะประเมินจากส่วนไหนและในแต่ละส่วนก็มีรายละเอียดที่ครอบคลุมเนื้อหาของแต่ละทักษะไว้เป็นอย่างดี และในแต่ละรายการประเมินได้ผ่านขั้นตอนในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ทั้งด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความเชื่อถือได้ และด้านความเป็นปรนัย

สรุปได้ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ทั้ง 4 ทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปใช้มีค่าตั้งแต่ 0.79-0.97 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall (1987, as cited in Thiabthong, 2005) มีค่าความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน อยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึง ดีมาก มีความคงที่ในการให้คะแนนสามารถนำไปประเมินนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Ritcharoon, (2013) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับเครื่องมือทุกชนิดหากเครื่องมือไม่มีความเป็นปรนัยแล้วจะทำให้ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นต่างไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. ก่อนจะนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ทั้ง 4 ทักษะไปใช้ ผู้ประเมินควรศึกษารายละเอียดให้เข้าใจถึงขั้นตอนและรูปแบบของการปฏิบัติทักษะในแต่ละด้าน รวมถึงวิธีการให้คะแนนของแต่ละทักษะนั้นได้เป็นอย่างดี เพื่อให้การประเมินมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. ก่อนจะนำเกณฑ์การประเมินทักษะวิชาตะกร้อ ทั้ง 4 ทักษะไปใช้ ต้องมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเกณฑ์ประเมินทักษะวิชาตะกร้อและแบบประเมินอย่างชัดเจน เพื่อให้การประเมินสอดคล้องกับสิ่งที่ปฏิบัติมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินในรายวิชาพลศึกษาอื่นๆ ในทุกระดับการศึกษาเพื่อให้การวัดและประเมินผลในรายวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

References

- Chanchalo, S. (1999). *Measurement and evaluation*. Bangkok: Pimdee. (in Thai)
- Jaikaew, N. (2018). *Rubric Construction of Futsal Skills for Student Grade 12 of Prataungtipwittaya School*. Master of Arts (Physical Education). Kasetsart University Major Field: Physical Education, Department of Physical Education. Thesis. (in Thai)
- Kosa, B. (2004). *Measurement and Evaluation in Physical Education*. Bangkok: Extension and Training Office, Kasetsart University. (in Thai)
- Leekitwattana, P. (2016). *Educational research methods*. Bangkok: King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (2017). *National Education Act, B.E. 1999 as Amended by Act (No.2), B.E. 2002 (No. 3), B.E. 2010 and (No. 4) B.E. 2019*. Retrieved 2020, November, 24, from <https://www.sesao30.go.th/law.php?type=act>. (in Thai)
- Pattiyathanee, S. (2017). *Educational measurement*. Kalasin: Prasan Printing. (in Thai)
- Phutichan, P. (2004). *Testing and Evaluation of Physical Education*. Bangkok: Odeon Store. (in Thai)
- Pianchob, W. (2018). *Collection of articles on philosophy, principles, teaching methods and measurements for Assessment of physical education*. Kalasin: Prasan Printing. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Ritcharoon, P. (2013). *The Principal of Measurement and Evaluation in Education*. Bangkok: House of Kermis. (in Thai)

- Teekayupuk, N. (2014). *Scoring Rubric Construction of Judo Skills for Undergraduate Students of Kasetsart University*. Master of Arts (Physical Education). Kasetsart University Major Field: Physical Education, Department of Physical Education. Thesis. (in Thai)
- TengkuSulaiman, R. (2018) *Construction of sport skill test in Kabaddi for Thai elite athletics* (Research Report). Krabi: Institute of Physical Education Krabi Campus, Faculty of Education. (in Thai)
- Thiabthong, T. (2005). *The Development of an Authentic Assessment Scoring Rubrics for Skills and Methods of Teaching Rhythmic Activities for Physical Education Students of Kasetsart University*. Master of Arts (Physical Education). Kasetsart University Major Field: Physical Education, Department of Physical Education. Thesis. (in Thai)

ผู้เขียน

นางสาวนุสบา กลางพิมาย

นักศึกษาปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เลขที่ 50 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900
E-mail: Nutsaba999@hotmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ แยมงามเหลือ

อาจารย์ที่ปรึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เลขที่ 50 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900
E-mail: feduvpy@src.ku.ac.th

